

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: KIRKEN OG SKOLEN

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "KIRKEN OG SKOLEN", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 157. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig08val-shoot-workid84697.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

KIRKEN OG SKOLEN.

Trykt i Nordisk Kirke-Tidende 1837. Nr. 48.

Kirken skifter aldrig Grund,
Tusker ei og bytter,
Men sig selv i allen Stund
Med sin Armod hytter,
Med sin Tro og med sin Pagt,
Med sin Grundvold eengang lagt:
Ordet af vor Herre!

Verden elsker altid Nyt,
Kiedes ved det Gamle,
Kalder derfor aabenlydt
Kirkens Mundheld vample!
Det er Verdens egen Sag,
Lad kun os til Herrens Dag
Holde paa det Gamle!

Naar da op i Rosen-Sky
Vi til Herren stige,
Da skal Alting sig fornye
I Gud-Faders Rige,
Men for os til Domme-Dag
Kirke-Bytte er Bedrag,
Nyt kun gamle Synder!

158

Ei med *Skolen* er det saa,
Der er Alt i Giære,
Det kan Verden ei forstaae,
Dog det maa saa være,
Kirken maa, paa Troen bygt,
Hvile paa sin Grundvold tiygt,
Haabet gaaer i Skole!

Haabet synke maa i Grav,
Naar det ei kan stige,
Kun med Daad Man Borgerskab
Vinder i Guds Rige,
Før vi naae til Lysets Hjem,
Den kun *lever*, som gaaer frem,
Rækker efter Kronen!

Kirken i en Hast forgaaer,
Naar den Fod vil Jytte,
Skolen, naar den stille staaer,
Er kun til Unytte,
Kirken skal med Jorden slaae,
Skolen skal med Solen gaae,
Riget at oplyse!

Gjordes *Skolen* nagelfast
I de sidste Dage,
Følgen var kun, i en Hast
Alting gik tilbage;
Stille kan ei Livet staae,
Vil dermed ei Lyset gaae,
Stavres kun i Mørke!

Derfor, bort med alle Baand
I vor Kirke-Skole,
Der ei knyttes af den Haand
Som kan styre Sole!
Samme *Herre, Tro* og *Daab*,

Samme *Herlighedens Haab*,
Alting frit for Resten!

159

Ordet frit i hver en Mund,
Som den tør forsvare,
Naar kun ei fra Kirkens Grund
Viges aabenbare!
Øret frit paa samme Grund
Vende sig fra Mund til Mund,
Hvor det bedst kan høre!

Bogen fri i hver Mands Haand,
Som den vil oplade,
Aldrig sig den Hellig-Aand
Binde kan til Blade,
Ingen Sjæl forlove maa
Aanden bedre at forstaae
End den sidste Pave!

Livet frit for Kirke-Tugt,
Som ei er i Ordet,
Kun at Skik der holdes smukt,
Som ved *Konge-Bordet*:
Blive borte hvem der vil!
Nærme sig kun ei dertil
Hvo sin *Næste* smitter!

Da vi først i *Aandens Favn*,
Paa naturlig *Maade*
Voxe kan i *Herrens Navn*,
I Hans Lys og Naade;
Hvor da *sand* er *Tro* og *Daab*,
Fugl der bliver af vort *Haab*,
Frukt af *Kiærligheden*!

Hvo ei deler *Tro* med os,
Lad med *Fred* ham fare!
Vil han lyve da paa *Trods*,
Det maa han forsvare!
Løgn er *falsk* at bygge paa,
Det kan hver en Sjæl forstaae,
Sandhed skuffer Ingen!

160

I vor Herres *Jesu* Navn
Derfor vil vi bede,
Ham til *Ære*, os til *Gavn*,
Gud, om Kirken frede!
Løse alle *Sogne-Baand*,
Som ei af den *Hellig-Aand*
Knyttedes i *Ordet*!